niczky megyei főjegyző a főváros képviselőit, Megyeri Krausz Lajos a vidék lakosságát éltette. Feleki Miklós a leányfalvi vasut érdekében szólt. Zseny József megyei aljegyző a sajtó képviselőit köszöntötte fel. Bárczy min. tanácsos meleg hangu tósztban éltette Jellinek igazgatót, ki e vasut épitésével a legnagyobb jót tette a környéknek. Jellinek vezérigazgató Kun Gyula tanácsnokot, mint a hivatalnokok mintaképét éltette. A bankett ezzel véget ért s a társaság esti 8 órakor visszatért a fővárosba.

Pesti Hirlap.

Aug. 16 án uj előfizetést nyitunk lapunkra, kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése aug. 15-én lejárt, hogy azt minél előbb megujitsák, ne hogy a lap elküldésében fennakadás történjék. Az előfizetési árak lapunk homlokán olvashatók.

☞ **Mutatványszámokat kivánatra egy hétig küld ingyen és bérmentve a kiadóhivatal.**

Figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy lakhelyváltoztatás alkalmával előbbi czimüket, mely alatt a lapot kapták, velünk közölni, illetőleg egy czimszalagot mellékelni szivesked-jenek.

Napi hirek.

— (**A trónörökös részvéte.**) Rudolf trónörökös és Ottó főherceg tegnap este háromnegyed 8 órakor egészen váratlanul a wiedeni kórház elé hajtattak, és a portás által egyenesen Mildner, a nehány nap előtt orvvadászok által meglőtt udvari erdész kórágyához vezettették magukat. A trónörökös azonnal a megsebesült erdész ágyához lépett s nyájas módon kérdezősködött hogyléte felől, aztán részletesen elbeszéltette magának a merényletet s nagy részvéttel megkérdezte az erdésztől, sok fájdalmat és erős vérvesztést szenvedett-e, midőn sulyosan megsebesitve hazavánszorgott s hogyan töltötte a következő éjet. Majd áttért a trónörökös a merényletre és meleg részvéttel emlékeztette Mildnert egy analóg esetre, midőn Kubiczka erdész sebesült meg sulyosan. Miután még nehány vigasztaló szót intézett a beteghez, az orvoshoz fordult s kérdezősködött a lősebek minőségéről és a Mildner betegségének várható tartamáról. Az orvos kielégitő felvilágositást adott a trónörökösnek; a beteg lázmentes, alvása és étvágya jó. Az udvar által küldött bor nagyon izlik neki. A kezelő orvos hozzátette, hogy Mildner jókedvü s nagyon meg van nyugtatva ama hir által, hogy a két merénylő már fogva van és várja megérdemlett büntetését; de még kellemesebben érinti az a körülmény, hogy az udvar annyi részvéttel van állapota iránt. Az erdész nejének hogyléteről is kérdezősködött a trónörökös s azzal vigasztalta a beteget, hogy nemsokára remélhetőleg ismét egyesülhet életepárjával. Végül az önkéntes mentőtársulatról nyilatkozott a trónörökös igen dicsérőleg.

— (**A portugal királyi pár**) Prágából ma reggel 8 órakor külön vonaton utazott Ischlbe. A királyi pár kiséretében vannak Mossamedes gróf és grófné, gróf Volmor követ, Almeida ezredes, Serpa és Pinto kapitányok szárnysegédek, két orvos és Klaudy udvaritanácsos.

— (**Szász-Coburg József herceg temetése.**) A bécs-ujhelyi akadémiában tegnap d. u. 1 órakor szentelték be az oly korán elhalt Szász-Coburg József herceg holttestét. Tegnap és tegnapelőtt számos koszoru érkezett, többnyire a családtagoktól; küldött koszorut a trónörökösné is és az akadémia minden évfolyama. 12 és fél 1 közt léptek az akadémia növendékei a gyászcsarnokba, hogy elhalt társuktól örökbucsut vegyenek. Nemsokára megjelent Coburg Klementina hercegnő, kisérve fia, Lajos Ágost herceg és unokája, Lajos herceg által. A nagyanya, az atya és testvér a koporsóhoz léptek, rövid imát mondtak el s a koporsó aztán leszögeztetett. 1 órakor érkezett meg Mondschein Ernő tábori lelkész s az akadémia tanitó és tisztikara, vezetve Hartmann Ferenc ezredes parancsnok által. Miután a lelkész a koporsót beszentelte, a nagy udvarba vitték s ravatalra helyezték. A lelkész itt ismét beszentelte a koporsót s az utolsó évfolyam növendékei Grabovszki főhadnagy vezetése alatt elénekelték Suppé „bucsudal"-át. A koporsót ezután a vasuti állomásra vitték. A növendékekből alakult fél század ment elől, utána az egyenruhás polgári zenekar jött. A koporsó két oldalán szalagos növendékek mentek, a Coburg-cimerrel. Klementina hercegnő egy udvarhölgy kiséretében nyitott kocsin követte a koporsót, ezután jött az atya és a fivér, a tisztikar és a növendékek stb. Az állomáson a koporsót egy teherkocsira emelték s Coburgba szállitották, hol a családi sirboltba helyezik.

— (**A chinai udvarból.**) Shanghaiból jelentik e hó 12-ikéről: Egy császári dekrétum jelent meg, mely tudtul adja, hogy az özvegy császárné márciusban leteszi a kormányzás gyeplőit s a fiatal császár veszi át egészen a felelősséget az államügyek vezetéseért.

— (**Menyasszonyi ajándék Laeticia hercegnőnek.**) A turini nemes hölgyek ajándéka áll egy XV. Lajos korabeli karosszékből, egy, velencei csipkékből készült, igen finom legyezőből, elefántcsont fogantyuval, egy, gyémántokkal és gyöngyökkel diszitett pasztillás dobozból és egy, az első császárság alatt „ridicule" név alatt ismert munkatáskából.

— (**Kuhn táborszernagy,**) ki egyelőre még Grácban, szolgálati lakásán tartózkodik, később Bécsbe költözik át. Kuhn jövőben is kapni fogja teljes fizetését, a tényleges állományi pótlékkal együtt, összesen mintegy 23,000 frtot évenkint.

— (**Uj petroleumforrás.**) Német-Lipcsén, Liptómegyében, petroleumforrást födöztek föl. Dropa András városszolga már a tavasz óta többször észlelte, hogy a városon keresztül folyó patak vizének felszine, a város közepén, a városház melletti hid alatt, nagyobb területen állandóan olajos. Figyelmeztetésére többen észlelték a patak vizén a zsiros fényt. E hó 14-én reggel midőn a város malmainak javitása végett a viz más irányba vezettetett, az érdeklődő városszolga — ki különben korábban bányász volt — a hid alá ment, hogy a sekély vizen még inkább feltünő olajfoltokat közelebbről megvizsgálja. Meglepetéssel tapasztalta, hogy a kanállal pohárba gyüjtött anyagnak petroleum szaga van. Azonnal a városházára ment, hol a fölmutatott anyagot szagáról és a belé áztatott papiros és fadarabok égéséről mindenki aránylag elég tiszta petroleumnak ismerte föl. Napközben a még 1741-ben épült kőhid alatt megtalálták a helyet, hol a petroleum a hid talapzatát és a patak ágyát képező terméskövek között a patakba szivárog. — A város szakértőkkel fogja megvizsgáltatni a hid környékét és a petroleum-telep föltárása végett esetleg furatásokat is eszközöl. Ez épen nem lenne fölösleges munka; mert a most észlelt tünemény megerősiti a város magurkai aranybányájának egykori igazgatója (Birling) által táplált ama véleményt, hogy Német-Lipcse és környéke kiterjedt kőszén- és aszfalt réteg fölött nyughatik.

— (**Svéd iró Magyarországról**) Ballagi Aladár egyetemi tanár, ki a mult hetekben az éjszaki tartományokban tett tanulmányutat, a stockholmi kir. könyvtárban fölfedezte Clas Ravlamb kéziratát 1657-ben Konstantinápolyba tett utazásáról. A kéziratot, melynek nagy része Magyarországról szól, Ballagi forditásban kiadja, s e czélból a kéziratból két XVII. századi magyar embernek ékes jelmezben feltüntetett képét is lemásoltatta Sjörberg hires svéd rajzolóval.

— (**Magyar amazon**) Abból az alkalomból, hogy a győri veteránünnepélyen a budapesti aggastyánokkal özv. Pochené szül. Lebstück Mária is megjelent, a Győri Közlöny ez érdekes nőnek következő életrajzi adatait közli:

Lebstück Mária Zágrábban 1830. aug. 15-én született. Atyja jómódu kereskedő volt. Ifjusága első éveit Bécsben rokonainál töltötte, a hol 48-ik viharos év is találta. A 17 éves Mária Bécs város barikadirozásánál tevékeny részt vett. Bécs elfoglalása után Győrre menekült s itt honvédnek csapott fel. Katonai esküjét a Fehér hajó vendéglő előtt tette le. Összesen 9 ütközetben vett részt. Először Bábolnánál és Tétenynél került tüzbe. Branickó ostrománál is tevékeny részt vett. A kápolnai véres ütközetben 2 vasas németet megölvén, hadnagygyá neveztetett ki. Verpelétnél egy major ostroma alkalmával fején sulyos sebet kapott, minek folytán a tiszafüredi kórházba szállitották, a hol sokáig élethalál közt feküdt. Felépülése után a Miklós-huszárok közé lépett. Szolnokon azt a nehéz feladatot bizták rá, hogy élelmet szállitson Komáromba. A reá bizott nehéz feladatnak derekasan megfelelt s az utjába gördülő számos veszély dacára szerencsésen elérte Komárom várát. Ott lett a hadügyminiszter által főhadnagygyá kinevezve. Végre fogságba esett és Aradra vitték. 1850-ben a fogságból kiszabadulván, Zágrábba, illetékessége helyére szállitották. Azonban fél év mulva visszatért Győrre, a hol másodszor ment férjhez. Itt aztán egy huzamban 17 évig lakott. Második ura is meghalván, Ujpesten lakó fiához ment, a kinél most is tartózkodik. Most évenkint 240 frtnyi nyugdijat élvez. Csak németül és horvátul beszél.

— (**Egy volt polgármester öngyilkossága.**) Székesfehérvárról sürgönyzik nekünk: Pribék Antal okleveles ügyvéd, régi idők óta választott bizottsági tag, Székesfehérvárnak 1869-től 1872-ig polgármester-helyettese, ma délután ciankálival véget vetett életének, 67 éves korában. Balvégzete onnét kezdődik, midőn 1872-ben hét szótöbbséggel Novák Kálmánt választották meg ellene polgármesternek és ő önérzetében sértve, a felajánlott árvaszéki elnöki és városi tanácsosi állást sem fogadta el. Később egyszerre fényképészeti termet nyitott, melyet a mai napig fenntartott. Dacára, hogy csak neje, de gyermekei nem voltak mégis mindig anyagi zavarok között élt s barátaszivességét lehetőleg sürün igénybe vette. Üzlete utóbb sehogy sem ment s gyakori volt nála a végrehajtás és árverés. A kincstárnak 1874. óta fennálló 400 forintos követelése fejében ma délután árverezték volna utolsó ingóságait fényirdájában Ezt azonban nem várta meg, hanem d. u. 2 órakor véget vetett életének a kezénél levő ciankálival. A polgármesterhez intézett levelében kétségbeejtő anyagi helyzetét mondja öngyilkossága okául. Holnap felboncolják s délután temetik.

— (**A „Gartenlaube" szerkesztője,**) Hoffmann Frigyes, a gyermekirodalom buzgó mivelője, e hó 14-ikén Lipcsében meghalt. Hoffmann 1813-ban születeti Coburgban. 1861. óta volt a „Gartenlaube"-nak állandó munkatársa s 1883-tól 1886-ig felelős szerkesztője. Ugyane lapnak 1871-ben ő volt a harctéri tudósitója.

— (**Bécs aggodalma.**) Bécsre ugyancsak rájiszt Schönerer. A rendőrség reszket és katonaságot mozgósit, mintha ellenség akarná megrohanni a várost. Schönerer ugyanis, a ki a bécsi országos törvényszéki fogházban fogja leülni büntetését, melyet hétfőn, augusztus 20-án kezd meg, mint tudósitónk jelenti, pár napja Bécsbe érkezett anélkül, hogy tudtak volna felőle. Csak a lapokban levő idegenek lajstromában olvasták a bécsiek a nevét. Ez alatt ismét volt egyszer jószágán Rosenauban, a Mannhartsbegy fölött, hogy ott rendezze magánügyeit, 18-án ismét visszatér Bécsbe; hivei állitólag nagy tüntetést akarnak rendezni azon alkalomból, hogy Schönerer megkezdi börtönbüntetését. Schönerer ugyanis a Ferenc József vasuton utazik. A vasut volt választókerületén megy keresztül. Minden állomáson meg fognak jelenni az antiszemita érzelmü választók, hogy elbucsuzzanak Schönerertől. Vergani, kremzi képviselő, Schönerer párthive, meghivta a választókat aug. 18 ára Bécsbe bucsuvacsorára, mely a Práterben lesz, az Ausbacher-sörcsarnokban. Mondják, hogy erre a napra a megbizható választóknak ingyen adják a jegyeket. A hatóságok félnek, hogy a tüntetés tul fogja lépni a kellő határt s annál kellemetlenebb lesz, mert egybeesik az uralkodó születése napjával. El van határozva, hogy csirájában elfojtják a tüntetést s a legnagyobb szigorusággal lépnek föl. Bécs utcáin persze könnyebb ezt megtenni, mint a Práterben. Az egész rendőrséget mozgósitják, sőt a kaszárnyákban is készenlétben tartják a katonaságot.

— (**A besnyői nyaralók**) ugyancsak jól felhasználják a nyári szünidőt. Egymást éri a sok majális, táncmulatság, piknik, batyubál, fényes tanuságul, miképen „üdülnek" a besnyőiek. Legutóbb szerdán, N.-Boldogasszony napján rendeztek a fenyveserdőben minden tekintetben sikerült erdei kirándulást, hol közel hatvan főből álló meghivott vendég jelent meg. Három „benszülött" villatulajdonosnő: Gyengő Lászlóné, Huszár Kálmánné és Lenhossék Józsefné vállalta el a háziasszonyi tisztet, nehány bájos fiatal leányka segédlete mellett. A fenyves tisztásaiból táctermet rögtönöztek s cigányzene mellett táncra kerekedtek. A négyeseket Benedek Lajos rendezte, a nemzeti szinház rokonszenves fiatal müvésze, ki nejével jelent meg a mulatságon. Szünetek közt a tánc fokozta hatalmas étvágygyal látott hozzá a fiatalság a halomra hordott hideg étkek fogyasztásához s kiki sietett a hozzá kötött „étvágybeli" várakozásoknak minél fényesebben megfelelni. A jelenvoltak közül első helyen Jászai Mari asszonyt emlitjük meg, ki megjelenése pillanatától kezdve természetesen általános figyelem és érdeklődés központja lett. A kiváló tragika kiépült már torokbajából s jelenleg Regau szerepét tanulja Lear királyból. Egyelőre, mig egészsége teljesen helyre áll, Paulay Ede szadai nyaralójában marad. Kivüle és Benedek Lajoson kivül még Faludi Antal képviselte a nemzeti szinházat. — Ott voltak továbbá: Dalmady Győzőné, Mikolayné, Novákné, Gloszné, Pápayné, Kallináné, Frivaldszkyné, Jámborné, Benedekné, özv. Gottesmanné, Rademacherné és a háziasszonyok. Leányok. Együd Mariska és Ilonka, Lenhossék Finike, Dalmady Rózsika, Gyengő Etelka és Mariska, Pápay Lujza, Mikolay Margit, Tottis Irén, Rademacher Klára, Binder Jenny. Mikor besötétedett, lampionok rezgő fénye mellett járták a csárdást, azután átvonultak Gyengő Lászlóné közeli villájába, hol hajnalig áldoztak még Terpsichorének.

— (**Festőiskola a várbazárban.**) A budai kir. várbazár király ő felsége bőkezüsége következtében lassankint teljes müvésztelepé alakul át. A történelmi képcsarnokon kivül, mely a balszárny termeit foglalja el, egész sora van ott a mütermeknek. Most pedig megkezdték a jobb szárny átalakitását a m. kir. női festészeti tanfolyam számára. Összesen

12 bazárhelyiséget rendeznek be célszerü festő müteremmé. Az átalakitási munkálatok, a várbazár épitője, Ybl Miklós tervei szerint készülnek. Mihelyt az uj helyiségek készen lesznek, a női festészeti tanfolyam az akadémia palotájában eddig birt bérelt helyiségeiből oda költözködik. A szeptemberben megnyiló uj tanévben már a budai várbazárba fognak járni a növendékek.

— (**A Séda-ügy.**) Az esztergomi főszentszék volt jegyzője: dr. Séda Ernő Westerplatteből, aug. 9-diki kelettel levelet irt utódjához, dr. Csernochhoz, melyben a hozzá intézett levélre válaszolva azt irja, hogy Simor ha primáshoz jul. 22-én intézett levelében egyedül évek óta huzódó szembaját és idegességét adta okul lemondásának. E lemondása csakis a főszentszéki jegyzőségre vonatkozott és semmi másra. Azon föltevést, hogy ezzel előre akarta volna jelezni az egyházmegyéből vagy a papság kötelékéből való kilépését, merész és nemtelen állitásnak mondja, de azt is sajnálja, hogy a primáshoz intézett levele közzétételével nem vágták utját a magyarázgatásoknak. Jelzi végül, hogy szabadságideje nem sokára lejárván, Esztergomban ujból a primás rendelkezésére bocsájtja magát.

— (**Rejtélyes történet.**) A Camorra virágzási idejére emlékeztető, csaknem hihetetlen történet foglalkoztatja nehány nap óta Nápolyt. A „N. Fr. Pr." egy római levele a következőleg adja elő az esetet. Don Gennaro, a Dei Bianchi szerzet hetven éves rektora, e hó 8-án meggyóntatott nehány anyókát s épen el akarta hagyni a szerzet kápolnáját, midőn két elegánsan öltözött ur azzal a kérdéssel fordult hozzá, emlékszik-e bizonyos X. urra, a ki sok év óta nála szokott lelki vigaszt keresni. Don Gennaro igennel válaszolt e kérdésre s azt mondta: „Épen ma többször gondoltam rá." — „Helyes" — válaszolták az idegenek, — „tudja meg tehát, hogy az illető halálán van és az ön vigasztalását várja." Gennaro ama kérdésére, nem lehet-e a dolgot elhalasztani, könyörögve azt válaszolták, hogy jöjjön azonnal. Don Gennaro beleegyezőleg intett, bezárta a kápolnát és egy nyitott kocsiba szállt, mely az utcán várakozott. Sebesen vágtatva hajtott át a kocsi az óváros több utcáján a székesegyház-térig, itt megállt, egy harmadik urat engedett beszállni s aztán folytatta utját. Már a nyilt országuton voltak, midőn Don Gennaro, mit sem gyanitva megkérdezte, mi baja történt a haldoklónak. „Nem mondhatok meg neki mindent?" — szólt a harmadik, a nélkül, hogy a kérdésre ügyelt volna. S mintha ez megbeszélt jel lett volna, három élesre fent tőr irányult a pap mellének. „Ne féljen", — mondá az ismeretlenek egyike, — „nem lesz semmi baja, Don Gennaro, de ezekre a keresztekre itt meg kell esküdnie, hogy senkinek egy árva szót se fog elárulni arról, a mit nemsokára látni és hallani fog. S ha megszegi esküjét, meg fog halni." A kocsi megállott, a papnak bekötötték a szemeit. Tüskén-bokron át egy nedves völgytorokba vezették; midőn levették szeméről a kendőt, maga előtt látta barátját, a ki hálásan kezet csókolt neki és gyónni kivánt. A pap fölkérte a három rejtélyes idegent, álljanak egy pilnatra félre s hallgatta a bünös vallomásait, a kinek megtört szeme elárulta a harcot, melyet a halállal vivott. Midőn az irgalom müvét elvégezte, megkérdezte őrzőit, távozhat-e már. „Nem" — volt a válasz — „a mig barátja meg nem halt, itt kell maradnia". Don Gennaro legalább arra kért engedélyt, hogy övéit értesithesse s midőn ezt megengedték neki, egy papirszeletre, melyet háza kapusának egy órával később csakugyan átadtak, a következő szavakat irta: „Sürgős papi teendő megakadályoz, hogy hozzátok jöjjek. A hely, a hol tartózkodom, ismeretlen előttem. Isten legyen nekem irgalmas!" Nehány órával később a beteg kiadta lelkét és Don Gennarot a három idegen visszakisérte a kápolnába és azzal a meghagyással távoztak, hogy tizenkét órán át, hajnalig ott kell maradnia. E közben a pap hozzátartozói, a papirszelet sajátszerü fogalmazása által nyugtalanitva, a rendőrséghez fordultak és száz meg száz ügynök járta be a legrosszabb hirü városrészeket, mindenütt keresve az eltünt papot. Többen a dei Bianchi kápolnához is siettek és Don Geunaro látta őket, hogy a három ismeretlennel, a kik künn őrt állottak és egészen elfogulatlanul viselték magukat, élénk beszélgetésbe merültek; — de nem kiáltott, hallgatott, mert szent eskü zárta le ajkait. Midőn letelt a tizenkét óra s megjelent kétségbeesett rokonai körében, ezek a kvesztorhoz vitték őt. Don Gennaro kalandját nyugodtan és világosan, mosolygó arckifejezéssel beszélte el; de ama sürgetésre, nevezze meg az elhunytat és a helyet, a hol szemeit lekötötték, váltig azt felelte, hogy szent eskü lezárta ajkait és semmi földi hatalom se képes erről egy szót is kicsikarni belőle. Felolvasták neki a városban és környékén elhaltak névsorát; ő beismerte, hogy barátja is köztük van, de nem nevezte meg. Maga az érsek is megpróbálta Don Gennarot vallomásra birni s feloldotta őt esküje alól, de hiába. Don Gennaro néma maradt és a kvesztornak nincs más választása, mint hogy vagy végigkutattassa a nápolyi campagna összes barlangjait, vagy hogy az öreg pap elbeszélését, minthogy ennek elméje már egyszer évek előtt meg volt rendülve, beteges képzelődés játékának tartsa.

— (**Előadás a bellovai foglyokról.**) A bolgár rablók fogságából szerencsésen kiszabadult Laendler sógora, Pluharz Bellovából viszszatért Bécsbe és tegnap délután a „Concordia"-körben hirlapirókból álló társaság előtt hiteles és körülményes előadást tartott sógora és Binder élményeiről a rablók fogságában, ugyszintén a nehézségekről, melyekkel kiszabaditásuk össze volt kötve. Pluharz előadásának legtöbb részletét már ismerik olvasóink előbbi tudósitásainkból, itt tehát csak az uj adatok elmondására szoritkozunk:

A bellovai parasztok már két héttel Binder, Laendler és Lukka Mitkoglu megrohanása előtt értesitették a tatár-bazardsiki prefektust, hogy a rablóbanda gyanus mozdulatokat tesz, még pedig azért, mert 1884-ben — a mikor Bindert szintén ki kellett váltani bolgár rablók fogságából — a kormány azzal fenyegette őket, hogy ha a vasuti vállalat valamely hivatalnokát még egyszer elhurcolják a rablók, a fizetendő váltságdíjat megadóztatás utján magánál a parasztságnál fogják behajtani. A prefektus azonban nyersen visszautasitotta e följelentést, ugy vélekedve, hogy a parasztok tulságos félelmükkel csak fölösleges költségeket okoznának neki. A támadás előtti napon a bellovai korcsmában, mely az ottani polgármester tulajdona, vagy hatvan paraszt ült. Ittak, küldöncök jöttek-mentek, suttogva beszéltek és kifőzték a támadás részleteit. Mert az egész társaság a rablók cimboráiból állott. Midőn a bolgár csapatok üldözték a rablókat, a foglyok folyton annak a veszélynek voltak kitéve, hogy a rablók lemészárolják őket. A katonák gyakran olyan közel voltak, hogy a rablók látták őket, különben is kitünő távcsövekkel voltak ellátva őrállomásaik; a katonák azonban nem vették észre a rablókat. Binder erős köhögésben szenvedett, melyet a legnagyobb erőfeszitéssel el kellett nyomnia, nehogy a katonáknak, a kik gyakran igen közel voltak, elárulja a rablók és foglyok jelenlétét. Egyszer egy hid alatt voltak a rablók, fölöttük egy szakasz katonaság vágtatott el. Ez volt a foglyok legborzasztóbb pillanata; mindegyikük mellett egy rabló állott, lövésre kész revolverrel a kézben; egy hang a három fogoly életébe került volna. Midőn végre szabadon bocsátották a foglyokat, a tizenhét rabló mindegyike egyenkint hatszor megcsókolta a három foglyot. Laendler emlékül magával vitte a négy méter hosszu kötelet, melylyel megkötözték és melynél fogva a rablók vezették. Hazatértükben a kiszabadultak utba ejtették azt a falut, a hol ama Hasszán nevü török lakott, a kit a rablók szintén elfogtak és egy szökési kisérlet után megöltek. A boldogtalan nős volt és hat gyermeket hagyott hátra. Ősz atyja remegve kérdezte Laendler- és Bindertől, hol van fia. A kérdezettek nem szánhatták el magukat, hogy az öregnek megmondják az igazat s csak annyit feleltek, hogy Hasszánt néhány nap óta nem látták.

— (**Baldóc gyógyfürdőben**) az Iglón lévő szepesi szeretetház javára folyó hó 12-én rendezett jótékonycélu tombola a környék inteligenciájának részvétele mellett szép sikerrel tartatott meg. Habár a déli órákban hirtelen keletkezett zivatar és jégeső akadályozta annak még nagyobb sikerét, az eladott jegyekből befolyt 54 forint 60 kr s a 10 frt 28 krt tevő kiadás levonása után fennmaradt 44 frt 32 kr. tiszta jövedelem a fürdőigazgatóság által a szeretetház részére elküldetett. A tombola után a fiatalság táncra kerekedett és kora reggelig mulatott.

— (**Hangverseny a bártfai fürdőben.**) Kissé elkésve irják lapunknak a bártfai fürdőből: E hó 4-én szép napja volt a bártfai fürdővendégkoszorunak. Elblein Emmy k. a. jeles dalművésznő, a ki Németország előkelő szinpadjain énekel, gyönyörködtette a nagyszámu közönséget énekével, melylyel a helybeli templom és szegények javára 101 forint tiszta jövedelmet szerzett. — E művésznő, ki magyar anyától származik, jótékonysága és nemzetünk iránti meleg rokonszenvének már nem egyszer adta jelét. — E napokban Tátra-Füreden fog a kassai dalegylet által rendezendő jótékonycélu hangversenyen énekelni.

— (**Szánalomra méltó ember.**) Emlitettük, hogy Szegeden nehány nap előtt egy Manőver nevü fiatal ember öngyilkossá lett. Atyja, Manőver János, az esetről táviratilag értesülvén, rögtön Szegedre sietett Nagy-Őszről, hogy egy göröngyöt vessen fia sirjára. Tegnapelőtt Szegeden ellopták összes vele volt készpénzét és tegnap már ismét érkezett számára egy sürgöny otthonról, hogy siessen haza — a leánya temetésére. Már nagy, férjnél levő leány volt és forrón szerette a fiutestvérét. Mikor ennek tragikus haláláról értesült, a hir olyan hatással volt rea, hogy ágyba döntötte és ma már ő is halott. Megölte a fájdalom.

— (**A szédelgés a vidéken.**) Nagy-Szalontáról irják nekünk, hogy a kornak fülledt szele oda is becsapott. Közelebb botrányos uzsoráskodások kerültek fölszinre s ezek miatt a bünvádi eljárás is folyamatba tétetik. A napokban pedig egy Kocsis Mihály nevü ottani kalapos a n.-szalontai takarékpénztárnál általa hamisitott aláirásokkal ellátott váltókat 600 frt magasságig számitoltatott le s midőn imént hamisitása napfényre jött, megugrott. A bünvádi eljárás folyamatba van téve ellene.

— (**Anyját és nejét gyilkolta meg**) baranyamegyei Kopács községben e hó 10-ikén Máté István parasztgazda. Máté a szántóföldön dolgozott fiatal nejével, kit csak nemrég vett nőül. Valami fölött összeszólalkoztak s az asszony, hogy az ütlegek elől meneküljön, haza sietett. Otthon az esetet elbeszélte anyósának, Máté 70 éves anyjának. Mikor a gazda hazakerült, anyja szemrehányásokat tett neki. Erre aztán oly dühbe jött, hogy anyját és nejét egy fejszével a szó szoros értelmében szétdarabolta. A gyilkos önként jelentkezett a dárdai biróságnál.

— (**Egyiptomi szembetegség.**) A szemcsés kötháryalob nagy mértékben el van terjedve Pestmegyében. Különösen Kalocsa vidékén pusztit járványszerüleg, ugyhogy a nagyszámu betegek gyógykezelését a járási orvosok nem is győzik. Az alispáni hivatal ez okból Gurdélyi Géza és Novák István szigorló orvosokat küldte ki segédorvosokul a helyszinére, a járvány tartamára.

— (**Nagy tüzvész.**) Tokajból irják nekünk: Folyó hó 12-én, a délutáni órákban, tüzilárma riasztá föl, szokott vasárnapi szórakozásaiból a Tokajtól háromnegyed órányira fekvő Rakamaz község lakosságát. Óriási füstgomoly hirdeté a vész szinhelyét és a beállt heves forgószél következtében, a vész oly mérveket öltött, hogy a lakosság teljesen kétségbeesett. Oly roppant forróság uralkodott, hogy a távolibb szomszédoknál is, még a veteményes kert földje is megrepedt. Leégett vagy harminc ház, számos csür, sőt szarvasmarha is áldozatul esett, nem emlitve az apróbb lábas jószágot. Számos jómódu gazda a tönk szélére jutott. A kár igen nagy, biztositva alig volt valami. Tetemes kárt szenvedtek különösen Vajsz István és Eckert gazdák. A tüz keletkezésének okát hatóság utján nyomozzák.

— (**Csodás megmenekülés.**) Triesztből sürgönyzik: Az olasz „Nuova Zaira" nevü trabakel hajót tegnap éjjel egy szélroham fölforditotta. A személyzet egy része vizbefult; a szerencsétlenséget a többiek, kik uszás által megmenekültek, adták hirül a tengeri hatóságnak. Ez rögtön küldött egy mentőgőzöst, melynek sikerült a trabakelt helyreállitani. A hajó reviziója közben az a csaknem hihetetlen eset adta magát elő, hogy egy 80 éves, már elveszettnek hitt aggastyán, a ki a katasztrófa alkalmával egy kamarában aludt, ott még élve és teljes öntudatnál találtatott, noha tizenkét órán át volt a csaknem egészen vizzel telt kamarában.

— (**Mükedvelői előadás**) Hliniken (Trencsénmegyében) az odavaló ifjuság tegnapelőtt mükedvelői előadást rendezett, mely kitünően sikerült és a jótékony cél javára szép összeget eredményezett. Három kis vigjáték került szinre, melyek közül különösen Berczik „Bálkirálynő"-je aratott fényes sikert. A közreműködők közül — mint nekünk irják — első sorban Novák Evelin és Neuberger Cecil kisasszonyok, továbbá Novák Nándor érdemelnek jeles játékukért elismerést, mellettük még Singer Korna és Kohn Irma kisasszonyok, továbbá Singer Ignác és Schlesinger B. urak nyujtottak szép alakitásokat. Az előadást hangverseny követte, mely Singer Eugen és Simon uraknak hozott megérdemelt tapsokat. Az előadáson nagyszámu közönség volt jelen.

— (**Megrendítő eset.**) Esztergomban, mint nekünk irják, e hó 13-án megrendítő eset játszódott le a Duna partján. Hidvéghy János esztergomi börtönfelügyelő 12 éves fia a szabad Dunába ment fürödni. Fürdés után kijött a vizből és öltözködni kezdett. Öltözködés közben figyelmeztette testvérje, hogy nem jól törülközött meg, mert a háta egy keveset iszapos. A figyelmeztetésre ujra levetköződött és ismét belement a vizbe és ott a derékig érő vizben mosogatni kezdte magát. Egyszer csak azonban eltünt a viz alatt és többé nem is került a viz szinére. A parton lévő testvérje megrémülve tapasztalta, hogy bátyja a hullámok között eltünt és kétségbeesve rohant a Duna hullámai közé, hogy megmentse. Szerencsére, hogy a parton állók a kétségbeesett testvért még idejekorán elérték, mert a hullámok őt is elragadták és már-már bizonyosnak látszott, hogy a két testvér egyszerre esik áldozatául a szabad fürdésnek.

— (**Ismet egy kiüritett pénzeslevél.**) A budapesti postaigazgatóságnak Szegedről táviratilag jelentették, hogy egy, a szegedi Goldmann és Engel cégre cimzett pénzeslevél, melynek